

Acum cerul

Felix Rian Constantinescu

ACUM CERUL

29 Februarie 2020+

Lui Geo Dumitrescu...

Motto:

All right guyz,
we're out of here!!
Good morning, Viet Nam

Tutti cantavano, tutti...

Monica Vitti

Acum cerul

Nu te poți pregăti pentru cer
Nu te poți pregăti pentru cer
Nu te poți pregăti pentru cer
Nu te poți pregăti pentru cer

Nu te poți pregăti pentru cer
Nu te poți pregăti pentru cer
Nu te poți pregăti pentru cer
Dumnezeu te pregătește pentru cer.

Politiștului

De ce să te temi de el
Sărmane miel
El nu e decât un câțel
Ce te-ndeamnă pe cale

Tu să-i spui adevărat
Nu plânge de ești certat
Că te ceartă Dumnezeu
Pentru păcatul tău

Și de vei fi pedepsit
Tot vei fi și miruit
Mai puțin de ai făcea
Mai puțin el ar îmbla.

Cerul văzut prin gratii

Am spus cerul văzut prin gratii nu grații
Dacă nu ei trăit așa ceva nu poți să pricepi
Și gratiile sunt cu înțeles sudate să te vinzi
Sau să te mântui le aveam în heblu în ochi

Dar cerul meu era la fel de albastru ca și cerul tău
Spital + închisoare gratiile sunt acolo arzându-ți
Ochii cu fierul lor roșu cerul văzut prin gratii
Cerul văzut prin gratii + cerul văzut prin gratii...'

Dej. Martir național 1\$65

Motto:

Nu pentru pătule nici pentru pogoane
Nici pentru+o lopată grea de rumenă pâine
Ci pentru cerul tău liber de mâine
Ridică+te Gheorghe ridică+te Ioane
Radu Gyr (+1975)

Mănânc și plâng, mănânc.
Nicolae Labiș

84'85+86'L"87d88_
FELIX + Vaca și vițelul +86

Un martir național e martir național
Nu contează cine e trebuie mort
Pentru poporul român uite ce-ți ofer eu
Gheorghe Gheorghiu Dej judecății tale

Ilegalist, comunist, țigan, Lider,
Care i-au fost faptele? Rele și bune
I-a-nchis pe toți dar doar o coardă
De-ar vibra la ce îți govoresc

Sighetul cu somitățile închise la moarte
Și preoții și episcopii greco+catolici maturători
Și confesori asta una apoi la destalinizare
A fost uman cu Ana Pauker dându-i o pâine

A lăsat-o pe bunica mea fără buletin până în 57
Cea din Cernăuți și a scos cât a putut de repede
Armata Roșie din România câtă este cu Sov+Rom
Cu tot și ultimul lucru pe lângă 60 și 64 e moartea pentru independență...'

Camera mamei e ca un ring de box

Camera mamei e ca un ring de box
Albastru precum creierul meu bolnav
Amețit de angoase turbo, gânduri și medicamente
Injecții pentru o minte mai bună dar

Cu mintea terci de pumnii metafizici
Ai trecutului sper la o viață după viață
În care nu voi mai purta semnul lui Cain
Ci mâna mare a mamei ma va mângâia pe frunte.

Holocaustul autist
{Holocaustul Copiilor Mariei}

I think that the problem is that the Israeli government don t see the Palestinian as equal...
Occupation 101 ' 2006

Azilul de copii.

Mama, după ce îmi promisesese, m-a luat ieri cu dânsa la azilul de copii de pe bulevardul Caldocco.
Voia să roage pe directoare, să primească pe surioara cea mică a lui Precossi.
Nu văzusem niciodată un azil. Îmi plăcu foarte mult.
Erau două sute de copii și băieți, și fetițe, așa de micuți încât băieții noștri din clasa I par a fi oameni mari pe lângă ei.
Sosirăm tocmai când intrau doi câte doi în sala de mâncare. Acolo erau două mese foarte lungi, cu o mulțime de scobituri rotunde și în fiecare scobitură se afla câte un castronaș negru, plin cu supă de orez cu fasole, și cu o linguriță de cositor lângă castronaș.
Câte unii se împiedicau de prag, cădeau și rămâneau întinși până ce venea vreo profesoară, să-i ridice de jos.
Alții se opreau la câte un castronaș, crezând că acolo e lo-cul lor și îmbucau repede câte o lingură de supă. Profesoara le striga:
— Înainte!
Porneau, dar la trei pași mai departe, îmbucau iar o altă lingură și ciuguleau așa, mereu în treacăt, jumătate din ciorba altora până ce ajungeau la a lor.
În fine, după multă trudă și după strigătele neîncetate de: Haideți înainte! îi rânduiri pe toți și rugăciunea începu.
Dar cei din urmă, care, ca să se roage, trebuiau să stea cu spatele spre blid, își frâneau gâtul uitându-se cu coada ochiului, ca nu cumva să le ia altul din mâncare, și se rugau așa cu mâinile încrucișate; cu ochii, când spre cer, când spre masă; iar cu gândul tot la mâncărică.
În sfârșit, începură să mănânce. Ce haz aveau! Unul mân-ca repede cu două lingurițe; altul se îndopa cu mâinile; mulți scoteau fasolea bob cu bob și o băgau în buzunar; alții, dim-potrivă o înfășurau într-un colț al șortului și o strâneau între mâini ca să o facă cocă.
Erau și câte unii care nu mâncau, ca să se uite după muș-te. Unii tușeau și stropeau cu orez jur împrejur.
Parcă ar fi fost un coteț cu pui de găină.
Dar era drăgălaș lucru, să vezi nouă șiruri de obrăjele ru-mene, mai ales fetițele cu părul legat în vârful capului, cu panglicuțe roșii, verzi sau albastre.
O profesoară întreabă pe vreo opt fetițe:
— Unde crește orezul?

Câteși opt deschiseră gura plină de ciorbă și răspunseră cântând:

— Crește în apă.

Profesoara strigă:

— Mâinile sus! Ce frumos fu atunci să vezi atâtea brațe mi-tite ridicând în sus niște mânușițe albe și roze, care acum vreo câteva luni erau încă în fașă: păreau niște fluturași!

Li se dete apoi recreație și își luară toți coșulețele în care, mamele lor le pusese câte ceva. Ieșiră în grădină și se împrăstiară, scoțând din coș merindele lor, pâine, prune opă-rite, nițică brânză, un ou răscopt, mere, năut, o aripă de pui. Într-o clipă, toată grădina se umplu de fărâmituri, ca și cum s-ar fi dat de mâncare păsărilor.

Mâncau, care de care mai ciudat. Unii păreau a fi niște ie-purași, alții șoricei, pisici care rod, ling, și sug. Un băiețel avea în mână o bucățică de franzelă și o freca ușor cu o moșmoană. Fetițele strângeau în mâini firimituri de brânză moa-le, care țâșneau printre degete ca laptele și le curgeau pe mâneci. Ele nici nu băgau de seamă. Alergau și se întreceau cu coșulețele în dinți, ca niște cățeluși. Unii scobeau un ou răscopt cu o nuielușă, parcă ar fi vrut să găsească în el vreo comoară. Răspândeau jumătate din ou pe jos, apoi culegeau fărâmiță cu fărâmiță, cu o răbdare de ai fi zis că sunt mărgă-ritare. Pe lângă cei care aveau câte o mâncare mai aleasă, se strângeau câte zece și stăteau cu nasul în jos, uitându-se la coșuleț, parcă ar fi văzut luna în puț.

Erau vreo douăzeci în jurul unui băiețel d-abia săltat de la pământ, care ținea în mână o acadea, și toți se rugau de el, să-i lase să-și frece pâinea de acadea; dar el îi lăsa pe unii, iar celorlalți le da numai degetul să-l sugă.

Venise și mama în grădină și mângâia când pe unul, când pe altul. Mulți se grămădiră pe dânsa și stăteau cu ochii în jos, cu buzele întinse cerându-i o sărutare; păreau că se uită la etajul al treilea. Unul din ei vru să-i dea o felie de portocală din care muș-case, altul, o cojiță de pâine. O fetiță îi dete o frunză. O altă fetiță îi arată foarte serios vârful degetului, unde-și făcuse la o lumânare o arsură, care de-abia se vedea. Îi arătau niște gângănii așa de mici, încât nu știu cum putuseră să le aducă, bucățele de dopuri, năsturei de pe la cămăși, floricele smul-se de prin glastre și altele.

În timpul acesta se întâmplau o mulțime de încurcături care făceau pe profesoare, să alerge îngrijorate de la unul la altul. Fetițe care plâneau pentru că nu puteau să desfacă un nod de la batistă, altele care se băteau și se zgâriau cu un-ghiile pentru două semințe de măr. Un băiețel căzuse cu fața în jos pe un scăunel răsturnat și țipa pentru că nu mai putea să se ridice. Înainte de a pleca, mama luă în brațe pe câte unul, și atunci alergică toți, din toate părțile, ca să-i ia și pe ei. Erau plini pe obraz cu gălbenuș de ouă, cu zaharicale, cu zeamă de portocale. Care mai de care s-o apuce de degete, ca să se uite la inele, să-i scoată lanțul, să-i vadă ceasornicul; altul voia s-o apuce de păr.

— Băgați de seamă! O să vă murdărească rochița, îi ziceau profesoarele.

Dar mamei puțin îi păsa de haine, îi săruta pe toți și aceștia se grămădeau cu brațele întinse, strigându-i:

— Adio! Adio!

Izbutirăm cu greu să ieșim din grădină.

Ei alergică toți și puseră obrații la grilaj, ca s-o vadă trecând! Îi întindeau mânușițele printre drugi, voind să-i mai dea cojițe de pâine, bucățele de brânză, moșmoane, și stri-gau cu toții:

— Mai vino și mâine!

Mama, trecând, puse încă mâna pe acele sute de mâini întinse ca pe o coroană de trandafiri și ajunse în uliță, plină de firimituri, cu rochia pătată, mototolită, ciufulită, cu mâini-le pline de flori și cu ochii plini de lacrimi, mulțumită ca și cum ar fi ieșit de la o serbare. Eram departe și tot se mai au-zea ca un ciripit de păsări:

— Adio! Adio! Vino și mâine!

Cuore Inimă de Copil de Edmondo de Amicis

De mult timp mă urmărește o imagine
De la spitalul de vizavi Copiii muncind
Tăind lemnele și clădindu-le în cruce
Unele peste altele ca într-o rugăciune

Sculptură e un memorial al unui popor
Exclus pentru că părinții nu știu să crească
Un copil autist nu cer să intre în lumea lui
Așa că mai bine îl urcă pe trenul singurătății

Singur cu sine cu noii săi frați și cu medicii
Dar nu e acesta un Holocaust vechi de când
Lumea care a fost condamnat de toți proorocii?
Da + l-am cunoscut pe Nickel și regretul său era căsătoria...

Iarbă imaginară

Vad pe tavan un câmp cu iarbă prin care merg
Oprindu-mă să văd un brusture din copilărie
Ori spinii înalți și uscați negri ca poemele trakliene
O floare oarecare careia mereu îi uit numele

Galbena sau albastră ca cea ce a crescut la mormant
La mama în vara după moarte chiar în fața crucii
Mici pătrate de lemn sunt vremuri grele dar azi mi-am
Aflat Frica + Sa nu pierd Cerul și pe Maria Maiastra.

Al doilea obsedant deceniu

Poem scris în zi de sabat

Trăim în anul 1959 și dacă nu vedeți
Oamenirea urlă după o schimbare
Nu a vieții ci a morții pe care o trăim toți
Se întorc copiii înrâncenați din spitale

La părinți cu PTSD și războiul trecut
Toți avem ceva de spus fie de e o jignire
Un deceniu apocaliptic de la moartea mamei
Oamenii trăiesc în frică de stat o viață

Va fi oare un nou Sens al iubirii 1960
O deschidere a închisorilor pline și spitalurilor
Nedrepte va înțelege omul ce înseamnă Om
Ori vom muri toți tinerii întâi pe front?

2020

Biserica bolnavă

Larei Fabian

Nu mi-ai privit niciodată chipul
Puțini au făcut-o așa că mă voi
Ruga singur cu cine îmi va fi
Prieten

Nu mi-ai auzit niciodată glasul
Nici tăcerea ți-e frică de templul
Meu așa că te las pe autobanda
Ta

Ca rușii de altădată îmi voi face
Propria biserică împreună cu
Medici și tot ce sper sunt Fericiri
Psalmul 1

Și de va fi o Marie va fi o Marie
Bolnavă o Matcă ill iubită de
Albinele toate și Prisăcari te
Rog roagă-te!

Crucea înstelată

Hristos a fost răstignit în Calea Lactee
Cine i-a numărat pașii pe ape?

Un om sărman l-a întâlnit cândva
Și și-a recăpătat vederea neavută

Isus Hristos a fost răstignit de Romani
Pe o cruce de stele țintată pătrată.

Ieșire 40

E ora 6 dimineașa și stau înaintea ușii închise
Cu chipul ras de ceva vreme și cu coama de cal indian
Deasupra ușii e o firmă pe care scrie Ieșire
Sunt în mantaua Stalingrad+Siberia și aștept
Prindu-mă în ușa de termopan 2005 cu reflexie dublă
Brusc constat uimit cât seamănă chipul meu îmbătrânit
Cu al Arhanghelului Gabriel din icoana rusească sec. XII.

Iubirea lui Abderrahman

Eu îmi aleg un drum de tristețe între Medina și Mekka

Un drum de lacrimi mari de sânge în loc de vin și râs

Un drum de poeme monotone mereu întrerupte
În tăcerea rugăciunii când mă gândesc la soția mea

Poetă ca și mine dar ca la șah când eu sunt la Mekka
Ea e în Medina și parcă lui Abu bakr nu-i e milă de noi.

Mama

Mama mea s-a căsătorit târziu
Nu găsisese omul deștept asta a fost

Dar la nuntă avea părul cu bucle
În harta României Adevărate

Și Steaua Roșie de deasupra lor
Căzuse devenind o stea neagră.

Poem argentinian

O oboseală cronică
Unde vom scăpa de massmedia?
Atâta regret pentru un pui de vrăbie
Și cât te iubeam
Un plânset un scâncet un lacrimă un sensucht
Un saudade universal
O durere.

Adevărul

Oamenii nu sunt pregătiți în fața adevărului
În fața bolnavilor în fața sfinților în fața spovădei

Ce e trist pentru că adevărul este libertate
Oricât ar fi de greu de îndurat din fața adevărului

Un lucru pe care l-am auzit într-o casă de jale
-Eu zic să ne respectăm... îl învăț azi.

Descărcare sufletească

Un roman a spus că sunt o cobra
Și am înțeles că sunt ca faraon
Dar de fapt sunt crucile din palmă
Și vecinicia sfântă căci pentru el
Cobra este sfântă nu era băiat rău
Dar n-am înțeles o lună până am dat

De Dreptul și de avva Ammona tatăl meu
Ascultă-mi rugăciunea Iisuse fiul meu
Nu da înapoi de la plânsul meu Marie
Mama mea că veacuri de dor au trecut..

Dor de Zam. Unui conchistador

Poate ți se pare ciudat prietene
Dar abia am venit din greu
Și deja mi-e dor de spital
Ca de acasă e ușor de înțeles

Am văzut atâta suferință împărtășită
Între pacienți și personal singuri și excluși
Părăsiți acolo încât pricep
De ce mi-e dor de Zam

Și mă simt ca Mascarita departe
Între los machiguengas spunându-le
Povești graduale până la cea despre Isus
Și mă întreb din ce trib ești tu prietene.

Îndârjit

Doamne am fost în casa păcătoșilor
Și au arat și pe fruntea mea îndârjit
Sunt am venit din colonia penitenciară
Pentru tine Doamne doar pentru Tine

Acum am ajuns ca nenea Zdrăilă
Puțin îmi lipsește copiii să-mi fie vrăjmași
Dar duc lupta credinței și nu mă tem
Dar îmi pare rău că mi-am pierdut ușurința vieții.

Omul bolnav

Omul a fost făcut bun și liber dar a păcătuit
Și apoi s-a îmbolnăvit acesta este un adevăr

Universal fiecare om este la fel de bolnav
Nu putem decât să ne folosim talentele

Asperger și să ne sprijinim unii pe alții
Ca oile lângă picurar până plecăm la munte.

Reeducare

Și eu am trecut prin reeducare

Cu stânca în mâini pălmuit și plâns
Dar nu m-au reeducat în iadul meu spurcat
Ci în credință și citire am rămas perpetuă

Și multe cruci pe frunte nenumărate
Doamne unde am fost bătut cu bocancul în coastă - în casa
Fraților mei pe care am venit să-i mântui
Biblia nu e iubită între fii oamenilor de aceea pier...

Am fost numit după Jurnalul fericirii

M-am născut pe 29 martie 1982
și tata cu mama mi-au pus numele Felix-Gelu
după Jurnalul fericirii de Nicu St.
Carte care atunci era interzisă

Și nepublicată circulând poate doar
în Samizdat între intelectuali iar
cum am mai scris la nuntă s-au fotografiat
Cu o stea spartă-n cruce deasupra lor.

Copilul torturat

Eu sunt copilul torturat nu știu de cine
De Satana probabil că nu de oameni
Așa m-am născut așa mi s-a spus
Așa în frunte mi s-a pus copil mic

Și batjocorit de-o viață pentru hristosul
Care sunt săracul și asupritorul se întâlnesc
Scrie în Biblie acum știu sunt copilul
Lui Ebenezer Scrooge care a uitat de Jacob.

Martiriul lui Pătru Mantu

El a fost țăran sărac
Mama-n lume a aveat
Și treceau pe drum bogați
Care îți spuneau că-s frați

Așa frați și-așa frăție
Să fie neomenie
Să n-ai ce pune pe masă
Să-ți plângă fata mireasă

Oaminii spuneau că-i rău
Dar eu cred în neamul meu
Oamenii spuneau că-i bun

Vă spune acest nebun

Din furt milă el a dat
La omul cel mai sărac
Domnul asta a văzut
Și spus Du Menner Gut.

Rugăciune pentru Friedrich Nietzsche

Jesus, Marie, Roi d'Angleterre
Te rog Doamne odihnește sufletul lui
Nietzsche și mângâie-l pentru plânsul său

Jesus, Marie, Roi d'Angleterre
Te rog Doamne odihnește sufletul lui
Nietzsche și mângâie-l pentru plânsul său.

Apoftegmă

Se spune despre un frate că în vis a păcătuit, în vis s-a chinuit până dimineața și în vis a venit
preotul său noaptea la biserică unde s-a spovădit. Și i-a spus bătrânul +Părinte eu trebuia să fiu
până la coaste, până la diafragma și în jos să fiu de foc!

Sinarse

pentru Camy
sien sien

Motto* *
Go find a Woman
And you ll find Christ...

Gândesc mult și mă tratez să gândesc mai mult
O nasc pe Minerva cu creierul arzând ca Iovis
Mi-era frică să scriu poemul acesta dar frică fă
Mereu și mereu și poate o să te simți mai bine

Azi între romani sau daci sau ce erau nu știu
Iubirea trecută m-a sprijinit ca un zid ca faptele dreptilor
Și poate că iubirea nu moare dar cum poate
Iedera să sprijinească via? și roșia crește pe arac.

Clasificare {poem dada+ctic}
Algebra poate fi împărțită în câteva categorii principale:

Algebra elementară: proprietățile numerelor reale sunt ilustrate utilizând simboluri care se referă fie
la constante sau la variabile; studiul expresiilor matematice și ecuațiilor.
Algebra abstractă (algebra modernă): studiază structurile algebrice, cum ar fi grupurile, inelele,

corpurile.

Algebra liniară: spațiile vectoriale, matricile.

Algebră universală: proprietățile comune tuturor structurilor algebrice.

Teoria algebrică a numerelor: proprietățile numerelor și aplică rezultate din teoria numerelor.

Geometria algebrică: aplicații ale algebrei în geometrie.

Algebra combinatorică: metodele algebrei abstracte sunt aplicate în chestiuni legate de combinatorică.

Nasredinn Hoge în vecinicie

Doarme Nasredinn cu capul obosit
Pe o pungă de aur de galbeni icosari
Sufletele credincioșilor care îl urmează
Și azi pentru că nici un om de la D+zeu

Nu este lipsit de putere mai mult ce pot
Să spun e o altfel de povară a sufletului
Dar acesta e Nasredinn în sânul lui Allah
Cum ne vom prezenta noi eu la Dumnezeu?

1956 Moartea unei Idei

Lui George Bacovia'

Suntem Idei nu mamifere și o Idee frumoasă
Era poetul Nicolae Labiș murit de tramvai '56
De Copil a fost liderul mai multor generații și
La 21 de ani la douăzeci și unu de ani general

Național și al poeziei universale martir cu o soră
Ce cred că încă-l jele a dispărut din istorie atunci
Dar a rămas după cum a profețit o amintire frumoasă
Pentru Terra și pentru Dumnezeu să-l odihnească.

Supă de pui pentru Copii
{Cerere}

Mamă a acestei lumi care îți crești Copilul
Tău într-o lume pe care speri să frumoasă
Vreau să-ți spun că și eu am Copii mulți
Unii m-au iubit mult și m-au părăsit dar nu

Așa e viața ca pentru irlandezi nu știi ce se
Alege de familia ta care e mort care mai viu
Dar alții trăiesc și sunt flămânzi săraci și singuri
Mama mea așa că ce îți cer trimite-mi farfurii

Din care mănâncă și Copilul tău nu-ți fie teamă

Nu e pagubă de le vor sparge sunt Copii
Și eu am spart un borcan cu fasole verde la Alimentară
Și trimite-ne nu dulciuri ci o supă de pui adevărată...

Nimeni nu l-a putut salva pe cpt. Hosenfeld

Căpitanul Hosenfeld l-a salvat temporar să zicem pe Szpilman
Dar nimeni nu l-a putut salva pe Hosenfeld decât poate
Dumnezeu and these are not empty words cu o amintire
În priviri acolo mort în zăpada Siberiei da așa a fost

Pe unde o fi Szpilman după cincizeci de ani de libertate
Nu știu nici de mine poate la loc bun poate la loc de rugăciuni
Dar pe Căpitanul Hosenfeld l-a mântuit Cineva și asta
E destul e viu ca și pianist cred poate prietenia e x i s t ă.

Securistul satului

I know men like you despised and reproofed that you did not accept what you were made for and
when you ll get old you ll live on your usury and your escapades you re nothing you re an empty
shell, here Doros here s enough to keep us on our Land. |Farmer preacher Henry Kline|
Am rămas în sat
Securist m-am angajat
Măi dragă
Țuică cu bragă

Toată ziua mut
Toată noaptea surd
Eu le știu pe toate
Și-mpart satul roate

Și câți or fi ca noi
Sanie zurgălăi
N-avem vaci și cai
Mașini trec tramvai.

2 iii 2020

Salonul 12

I ain t no good Willie,
And never had been...
Fr. Slade

Destinație necunoscută + adică templu orice se poate petrece în 12
De la a face pe tine ca intelectual cu excremente sau cu sânge până să
Împarți camera cu un subofițer de veche Securitate și zgomot inocent
Nu există lumină de obicei în salonul 12 nu există nici măcar fereastră

Decât pe palier unde se fumează dosarele de la 6 dimineața până la 22
Dar eu nu scriu teatru politic pe mine mă interesează plămânii și creierele
Autiștilor condamnați la gazare cu nicotină de plămânii condamnaților
Securiști la această ultimă urmă de onoare și genocid aici în Cioarecu la N.

Nu vei găsi prea multe Biblii în această casă de jale decât mântuire
Agonică și singuratec înțeleaptă ori nebunie prefăcută și multă evlavie
Două icoane tronează deasupra oficiului la cantina un Cristos cu Cartea
Și o Marie cu Pruncul și o Floare de Crin o binevestire să fie? Ce? Ce?

Despre importanța de a-ți iubi părinții

Kate sweet după 24 de ani de prietenie
Pot să-ți spun ceva despre mine eu
De mic mi-am iubit părinții întâi tatăl
Apoi mama și rugăciunile sunt inutile

În asemenea cazuri e îngrozitor când
Copilul tău de doi ani nu te iubește
E un martiriu ca al Ecaterinei Teodoroiu
Dar ce voiam să-ți spun? Copilărie.

Om din om

Aș putea să fac gargară poetrusică
Să suflu în flautele de aluminiu visate
Azi noapte să ofer un adevăr uman
Să fiu înțelept Albu ca stră-stră-bunicul

Meu dar oamenii nu se nasc sicriu din
Sicriu ca la Târgu Jiu ci cruce din cruce
Căci cruci suntem de oase de spirit
Om din om din Om din carnea lui Isus.

Dacă mormintele ar putea vorbi

Dacă mormintele ar putea vorbi unul peste altul cum sunt
Mormintele mamelor și taților noștri până la Avraam
Să ne învețe o toră să ne dea un cuvânt un hadith
Un sfat din carnea noastră devenită Pământ

Cosmos și dincolo de cosmos dar suntem singur
Fiecare în creierul său fără mamă sau tată
Templu sau Dumnezeu ne chinăm aproapele pe cei slabi și bolnavi
Fără teamă sau cu teamă dar care ne va fi sfârșitul?

Neemia la Injectie
{poem+raport catre Fecioara Maria }

Am vorbit cu personal medical specializat despre Conferinta Generala a Copiilor Mariei, cei pe care omenirea ii numeste autisti si raportez

-pot sa stea cu familiile lor daca acestea ar vrea

-cei orfani, fara parinti, pot fi adoptati intr-o lume crestina si zic eu umana

-si sunt destui daca nu toti asta nu stiu care s-ar putea casatori iarasi daca oamenii ar fi crestini

Obs. Cititi cartea Neemia din Biblie pentru mai multe informatii

Concluzia mea la plecare e ca Spitalul e mantuit automat, iar la venire acasa intr-un Sat care nu-si traieste Crezul.

Concluzii teologice

Asteptand la un spital am vorbit cu un Batran prieten

Un Om cum era numit si am ajuns la cele patru adevaruri

Fundamentale ale Bibliei intr-un moment noncritic

Al adevarului acestea sunt in patru versuri spuse

Era un om bogat si nepasator si Lazar care doar a Cer

Adevaratul post este sa faci bine scrie in Isaia

Al treilea Maria a nascut de la Duhul Sfânt

Si al patrulea spitalul autist era mantuit automat.

Nu cred că pionii vor să plece la luptă

Am un şah incomplet şi în plus interesant

Dar n-am cu cine să mă joc şi nu cred +

Privind piesele aliniate o culoare cu handicap

Că pionii vor să plece la lupta sunt tineri

Nu şvabi să iei o piesă de pe tablă e ca şi cum

Ai ucide şahul întreg nu copiii nu vor mai învăţa

Şahul ci pianul luptându-se cu semitonurile negre

Dacă aş fi pion aş cădea în genunchi şi nu aş pleca la luptă.

Inimă de stea. Marş 9

Acesta e un poem maryamic nu nu sectar

Nici măcar despre Maaria ci despre Maria

În mine da o iubesc mai mult decât orice

E prima mea rugaciune cand devin conșient

Dar nu ultima când mă prăbuşesc ca mama

Şi explicațiile nu-și au rostul trebuie să simți

Ca James Marshall Hendrix s f i n ț e n i a

Nu are legătura nici măcar cu Iisus Sfântul

Maria e Sfântă în ea însăși și o cruce grea

Eu dacă aş avea o fata mai bine aş numi-o

Pokonose decât Maria în lumea dată dar
Văd că devin didactic și poezia se încheie.

Poem în doi

Neam de neamul meu
A dus-o greu
Cu barbarii și cu turcii
Și români în Dealul Furcii...

...Cu brâncoveni în edicule
Și cu sfinți ascunși prin cule
Cu martiri la doișpe ani
Mai 'telepți decât sultani.

Dreptatea și linia dreaptă

Dreptatea este urmată c o n c e p t u a l de linia dreaptă
Ca o aratură de cartofi în ogor ca un șir de soldați ori
De elevi linia dreaptă se trădează pe sine însăși în
Noua geometrie dar în esență e un cimitir militar

Dar dreptatea e deasupra c o n c e p t u l u i i
Pentru a tinde spre ea ca o linie dreaptă de Copii
Trebuie să te urci pe Sinai și pe Cruce pe Stâncă
Dreptatea nu e nici măcar a dreptului doar a iertării.

Despre cinstirea părinților morți

Copiii trebuie să-și cinstească părinții e poruncit
Dar toți ca familie trebuie să ne cinstim părinții
Morți poate sunt eu mai sensibil la aceasta dar
E un adevăr...

De ce cânt

Cânt dintr-un singur motiv pentru că așa mi
S-a spus când am venit în lume dar ah câte
Piedici mai bine eram general de Securitate
Din punctul lor de vedere dar eu am ceva

Să vă opresc de pe calea voastră rea și
Nu mă sili să vorbesc ce vă spun acum
E că dacă nu mă ascultați copiii vostri
Vă vor purta blestemele nu nu tușiți.

Paclisa

Trec morții pe stradă plângându-și Copiii
Dând piept în piept într-un plan nevăzut
Prea puțini țărani în sat și toți vânători
De oameni și Dumnezeu trebuie să milă

Iar și iar în fața abominațiilor cotidiene
Îi așteaptă pe pietre în cimitir acasă
Bieții țărani sunt schizofrenici nu mai cred
Ori cred că cred ori cred că cred că cred

Moartea până la urmă ne învinge pe toți
Și care e numele ei decât Valeria aici?
Eu Fiul Morții am venit să vă spun muri
Și tot creierul vostru gunoi nu vă va folosi.

Satul minat

Nu poți ieși pe stradă fără să întâlnești
O piatră de poticnire venind exact la
Timp vizavi de Copiii Autiști ai Mariei
Satul parcă e minat nu mai ai unde

Să calci peste tot informatori cu creiere
Pline de răni nestoarse și nealinate cu vin
Urbanul a invadat satul și toți trebuie c o n t r o l l e d
Rușinea unei națiuni vândute de ea însăși

Well Ur wong Man mergeți pe drumul acesta
Și veți muri toți fie și cu 100 de Copii
Cum să vă binecuvânteze Dumnezeu
Când tu îți vinzi aproapele și Copilul tău?

Delfinul ucis

Eu sunt delfinul ucis mereu prietenos
Mereu ajutându-mi aproapele și ucis
Când eram Copil țineam o cronică UN
Cu ce auzeam seara la știri și era unul

Din Cecenia care a spus am scris
+M-au ucis. important nu e să nu mori
Ci să mori pentru ceva nobil și pur
În această lume sunt un delfin ucis.

Pacient experimental

Sunt ce nici un căpitan din lumea asta nu
Poate fi sunt un pacient experimental '

Și între pacienți sunt căpitan normal
Mereu luat și ridicat și dus și așteptat

Asta am fost de acord să semnez pentru
Binele omenirii chiar de mor știu viitorul
Medicinei și Omului și mor mulțumit
Ca Isus și orice prooroc asta am ales.

Campion aka Se poate și box cu bâta+n cap
{poem într-un vers}

Dupa ce+o luat cine vrea pumnii pe care i+am luat eu sa vina la mine'

Gând

Aș vrea sa privesc ochii Nickelului.

Nu eu m-am făcut

Everithing else is whim
Solyaris

Nu eu m-am făcut în această lume monstuoasă
Plină de gândaci și mașini și oameni insecte
Da trebuie să urinez și sunt pe jumătate excremente
Trebuie să dorm și să mănânc și obosesc

Dar dacă m-aș fi făcut eu pe mine m-aș fi făcut
Din bronz nu din bronz din foc nu din foc
Din duh ceea ce au serafimii nu e vina mea om

Mă uit la mine și mă întreb unde-mi sunt aripile?
La fel cum mă întreb unde e omenia în lume
Cu puține excepții toți sunt o nimica Farao
Eu am venit să prezint un Dumnezeu cunoscut.

O cerere de prietenie

Xinei

Sunt autist de la trei ani jumate bolnav
Dar sunt polițai anticomunist din 87+
soldat perpetuu de pe clasa a patra
Pacient experimental dar asta sunt

Am un talent să computez probleme
Chiar și cu o Biblie fiind predicator C
Si vin cu o plângere din partea României

Tot găsesc oameni așa zis corupți

Care îmi spun Securitate și Masonerie
And they are right btw iar oamenii de rând
Ar vrea să fie cinstiți dar nu prea reușesc
Europa e nonguvernabilă veniți de ajutați+ne.

Stea răsădită

Trei Stele călătoare s-au întâlnit și au devenit una
Care a devenit un Copil născut de o Femeie 0
Istoria e mai lungă și trebuie să dormim cândva

Copilul acela era un simbol ca și stelele el nu
A avut Copii ci ca drojdia infuzează sufletul uman
Stelele Venus Jupiter și Saturn erau nimic El

Niște preoți și intelectuali anonimi l-au predat
Unui guvernator oarecare numit Pilat din Pont
Care a executat această Stea prin răstignire 33.

Compozitorul tăcerii

Eu sunt compozitorul fără operă ca la Pitești
Când tăcerea era aproape singurul răspuns
Dar astăzi acum într-o istorie clasică AG

Pentru că după literele acestea la Ateneu
Oricând va fi un selah în pictura muzicală
Publicul se va gândi Aceasta-o compus-o Felix

Eu sunt ultimul dintre marii compozitori romantici
Și cel mai mic așa că acum pot să mă odihnesc
În poezie cu Laptopul pe mut mai mereu'

Zgomot

Am auzit urletele înțelepților și am văzut tăcerea nebunilor
Ca Solomon + am fost asuprit și am privit lumea cu obidă de
Copil de liniște se tem dictatorii cel mai mult pentru înțelepciune

E trist să ți se urle+n cap o viață dar mai trist să urli spunând
Am vrut doar să fac bine și morlocii nepăsători care te duc
Înjurând la templu pentru încă o consacrare a minții când

Chiar și doctorul are Asperger într-o expresie blândă și
Cauți de 39 de ani puțină liniște și nu o găsești niciunde
Cărțile nu urlă de asta se tem cel mai mult cititorii lor.

Cum să te apropii de Înțelepciune

Dacă vrei înțelepciune trebuie doar să taci într-un mediu tăcut
Să nu batjocorești să nu asuprești să nu vorbești ca Zaharia '
Să îți înduri viața și familia nu cu stoicism ci creștinism vechi

Orice vârstă ai avea dacă ai credință îți ajunge să poți trăi
Lumea nu va fi de acord cu tine dar tu poți să-ți alegi viața
Care e Cristos nu te du în casele de bucurie mai bine plânga

Singur dar nu-ți pierde credința și industria și vei trece râul
Înțelepciunea are miliarde de nume dar unul îl aleg Maryam
Ea nu a scris nici o evanghelie nu a făcut nici o minune doar există.

O poveste veche din Biblie

A fost odata un Împărat pe care îl chema
Nabukudurullusur al doilea un mare Șef + profet
Care a avut un vis cu un copac sequoia

Si a auzit un glas din cer care spunea
Tăiați copacul risipiți-l și cetluiți-l în pământ
Până va crește iarăși și va fi ca înainte

După 7 + ani era un vis de la Dumnezeu
Și așa a fost Nabukudurullusur II ciot în pământ
Până a privit spre cer și a priceput apoi sequoia.

Amintire stelară

Cred ca Dimitrie Stelaru a ales vagabondajul
Pentru că doar așa mai putea rămâne sine
După război și probabil cât a suferit dar singur

Cu stelele și cometele sale a mai putut să creadă
În anii răi ca pelerinul rus ca pelerinul englez
Ca pelerinul indian și un alt rapid a trecut indiferent

Pe lângă lumina lui și acum văd acum mă văd
Și da cum scrie Shakespeare cuvintele lui More?
Doar un rubayat dens cât o galaxie amintită.